

nocent. XII. quæ noviter inserta est; ubi hanc partem sequitur, quam ego cum eo amplector.

1260 Negare tamen non possum contrariè partis probabilitatem, quam aliquando, quin ex eo inficiar, in Foro conscient. sequutus sum, ob similia præiactæ opinionis fundamenta: tum plurimum notæ in scientia famæ virorum, qui pro ea sunt: tum rationis in Bulla, & hoc Innocent. decreto stabilitæ non contemnendæ, quam hoc discursu formo: nam liberum est privilegium concedenti eam, quam voluerit, formam, seu conditionem apponere; sed Bulla Cruciatæ, & expressius hoc Innocent. Decretum indiscriminatim pro adipiscendis illius gratiis à Confessario ministratis petit in eo approbationem ab Episcopo: ergo ut Regulares Bullæ privilegiis, quæ à Confessario dispensanda sunt, gaudeant, debent à Confessario ab Episcopo approbato ministrari. Maior patet, minorem probō: nam Decretum Innocentii explicans, seu declarans Ministrum à Bulla petitum, hæc habet verba: *Confessarii, tam Saculares, quam Regulares, quicumque illi sint, in vim dictæ Bullæ Cruciatæ à pœnitentibus ad audiendas eorum Sacramentales Confessiones electi, nullatenus confessiones huiusmodi audire valeant, sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani Loci, in quo ipsi pœnitentes degunt, & Confessarios eligunt.* Iungo ergo nunc hæc tria in vim Bullæ, & nullatenus valeant

confessiones audire, & sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani. Ac si Pontifex diceret, si confessio sit faciendæ, non in vim Bullæ, quilibet cuiuscumque status sit, sua gaudeat exemptione, seu privilegio, ut Regulares, qui confiteri possunt cum approbato à suo tantum Prælo Regulari, ut potè Tridentinum non tangit in eorum Confessoribus, sed id stare permittit iuxta antiqua iura, privilegia, seu consuetudinem. At verò si in vim Bullæ voluerit confessionem facere, & eius gratiis perfrui, volumus, ut confessionem faciat cum approbato ab Ordinario, non utcumque, sed Episcopo Diocesano, qui examinatos, & sufficientes inventos approbat: nam cum Sanctæ Bullæ Cruciatæ tot, tam magna, & eximia privilegia, & gratias concedit, voluit sapiens, & prudens Ecclesia, ut ministrarentur à Ministro in scientia probato, qui bene sciat quid ministret, & quando debeat negare, quando verò elargiri. Et ad quid Innocent. XII. declarans Bullam Cruciatæ adderet: *Et Episcopo Diocesano, si non intenderet, ut per ipsum tantum ministrarentur gratiæ Bullæ?* Sufficeret namque dicere: *Sine approbatione Ordinarii.*

1261 Et vrgetur satis: quia præsumere non debemus, quod Bulla, aut hoc Innocentii Decretum contineat clausulam, aut verbum aliquod superfluum, inane, vacuum, & sine fructu, seu effectu; sed si non includerentur, seu intel-

ligerentur, in ea clausula Confessarii pro Regularibus, iam ut inanis, & sine effectu præsumeretur talis clausula; nimirum, *Sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani*: ergo in illa debent Regularium Confessores includi, ut inanis non præsumatur. Minorem, in qua viget difficultas, probō: nam si id, quod hæc opinio probat, non intenderet Innocentius, sufficeret, quod Bulla Cruciatæ apponeret *Confessarius*, non addendo: *Approbatus ab Ordinario*, id est, *Episcopo Diocesano*, iuxta declarationem Innocentii: cum nullus Confessor delegatus possit Confessiones audire, sine approbatione sui Prælati, respectivè sumpti. Ad quid ergo Bulla Sanctæ Cruciatæ addidit *Approbatus ab Ordinario*, intelligens iuxta Innocentii declarationem, *Episcopum Diocesano*, seu quasi Episcopalem Diocesim habentem, si non intenderet, ut per eum approbatus sit Minister Pœnitentiæ Sacramenti, ut ab illo in vim Bullæ administraretur? Et aliàs hæc eius clausula inanis, & frustranea esset.

1262 Nec obstat, si dicas, etiam Prælati Superiores Religionum, Episcopalem iurisdictionem habent: ergo in illa clausula, *ab Ordinario, & Episcopo* illi intelliguntur.

Contra: quia etsi Episcopalem iurisdictionem habeant: non tamen in iuribus appellantur, quasi Episcopi Diocesani. Item, etsi id concedam, tamen quod non lo-

quatur hoc Innocent. Decretum de illis, vel in illo includantur, meo videri, patet: nam in eo dicitur, quod non valeat Confessor ita approbatus, ut illud exigit, audire confessiones subditi illius Episcopi, à quo approbatus est, nisi in ea Diocesi, in qua approbationem accepit; & sic *Confessarii* (verba sunt Innocentii XII. in hoc decreto) *tam Saculares, quam Regulares, quicumque illi sint, nullatenus confessiones huiusmodi audire valeant, sine approbatione Ordinarii, & Episcopi Diocesani Loci, in quo ipsi pœnitentes degunt, & Confessarios eligunt. . . . etiamse pœnitentes illorum Ordinariorum, qui Confessarios electos approbassent, subditi forent.* Sed apud nos, & alios Regulares (apud quos id interdictum non sit) potest approbatus à Prælo Regulari pro suis ovibus excipere Confessiones earum extra Provinciam Provincialis approbantis: ergo in approbatione exacta ab isto Decreto Innocentii XII. non includitur approbatio Prælati Regularis.

1263 Confirmatur iterum: nam illæ duæ particulæ decreti, *nullatenus, & nisi*, tribuunt formam verbis, *audire valeant*, prima nimirum, *nullatenus*, est exclusiva; secunda, videlicet, *nisi*, est determinans, seu restringens in ea materia, seu classe supra quam cadit: nunc ergo, supra quam classem personarum cadunt, *Ly nullatenus, & Ly nisi?* Respondeo, quod supra *Confessarii audire valeant*, quæ sunt verba decreti: er-

tionibus, dummodò ab Ordinario approbatis; si autem adest causa, vt defectus scientiæ, aut morum in Regulari, de quibus constet D. Episcopo, valet limitatio in approbatione signata; ita Lezana, tom. 1. cap. 19. num. 8. Villalob. tractat. 4. dif. 53. num. 2. Porret in dubiis Regul. verb. Confessor, num. 3. & alii contra Suarez de poenitent. disput. 28. sect. 7. num. 19. & sect. 8. num. 4. Diana, 3. part. tract. 2. resol. 25. & 6. part. tract. 7. ref. 61. Lugo de poenitent. disp. 27. sect. 3. num. 57.

1269 Oppones dicta §. 3. numer. 1235. quod Sacerdotibus sæcularibus prudenter limitatur approbatio pro viris tantum, vsque ad annum 40. ætatis: ergò iuste fiet hoc etiam cum Regularibus. Respondeo, quod limitatio approbationis ad solos viros ex defectu ætatis, pertinet ad mores; de quibus in Regularibus non attinet ad D. Episcopum approbatio, sed ad suos Prælatos Regulares. Ad D. autem Episcopum solum pertinet probare Regularem de scientia, & in ea sufficientem reperiendum, debet eum absolutè approbare; & hac approbatione data, Summus Pontifex tribuit sine limitatione iurisdictionem in Diocesi Episcopi approbantis; in super, quia plus aliquid fidendum est de Regularibus, in suis Claustris communiter viventibus, tot exercitiis, zelatoribusque munitis, quam de sæculari Sacerdote, sua libertate in sæculo degente. Dein-

dè, quia videmus innumeros Sacerdotes sæculares, ad Beneficia curata assumptos, qui solum annum vigesimum quintum attingunt; & illis conceditur sine limitatione ad solos viros absoluta approbatio: ergò dignum est, & rationale, vt quod Ecclesia Sancta his, supposito Beneficio, concedit, non limitetur Regularibus pro ea Diocesi approbatis. Ita Curs. Moral. tom. 4. tractat. 18. cap. 4. punct. 2. §. 3. num. 68. 69. & 70.

1270 Duodecimò, non videtur damnari in hoc Innocent. XII. Decreto, quod Regulares iter agentes, & semel ab Ordinario approbati, possint Confessiones audire, non solum in ea Diocesi, vbi approbati sunt, sed in quacumque Diocesi sint extrà domum degentes, omnium sæcularium ad eos accedentium. Quod privilegium concessum est post Concilium Tridentinum à Gregor. XIII. & Eugenio IV. pro Minoribus, quod confirmavit Paulus V. Bulla 19. intelligitur hoc, non repugnantibus Parochis, & non existente in eodem loco Episcopo, aut si non fuerit facilis ad eum accessus. Quo privilegio gaudent omnes Regulares in privilegiis communicantes; Lugo de poenitent. disp. 21. num. 29. Pellizar. tractat. 8. cap. 3. sect. 2. num. 31. & 41. Suarez, tom. 4. in 3. part. disp. 18. sect. 3. Palao, tom. 4. tract. 23. disput. vnic. punct. 14. num. 13. Curs. citatus, §. 4. num. 72. Quare hoc indultum deserviet pro

pro Religiosis, semel approbatis, itinerantibus, sive causa petendæ eleemosinæ, aut alterius negotii per aliam Diocesim transeuntibus, vbi approbationem non acceperunt, vt possint in illa sine timore, & rumore conscientiæ, omnium fidelium Confessiones audire, ait prædictus Cursus.

1271 Insurges, & non leuiter: quia hoc Innocentii Decretum, ita vrgens est, omnesque additus taliter intercludit, vt nullum evadendi locum relinquat, nullusque appareat casus, præter mortis articulum, in quo Minister delegatus, etsi Regularis, possit Poenitentia Sacramentum ministrare Sæcularibus, etiam Sacerdotibus, sine Episcopi approbatione, in ea Diocesi, in qua Poenitentiam ministrat, sive poenitens sit ovis, vel non alterius Diocesis, vbi iam approbationem obtinuit: ergò post hoc Decretum Innocentii XII. nec valet, nec praticari potest privilegium prædictum pro Regularibus itinerantibus, Gregorii XIII.

Probatum antecedens, in quo difficultas adest, quia Innocent. XII. non solum declarat, invalidas fore confessiones ex privilegio Bullæ Cruciatæ factas cum Ministro, sive Regulari, sive Sæculari, non approbato ab Episcopo illius Diocesis, in qua confessiones audit; sed insuper progreditur annullando omnes Confessiones contra Decreta, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. & Clementis X. de quibus memoriam, initio

sui Decreti facit, & ad quos potestè refertur, ita asserendo: *Et contra earundem presentium, altarumque Apostolicarum Constitutionum formam, deinceps faciendas; sed Constitutiones prædictorum Pontificum, vt videri est in ipsis, omnem contrariam consuetudinem extinguunt; & quod plus est, omne privilegium Regularibus, & non Regularibus, totis viribus revocant; & quod solum ad normam Concilii Trident. fiant per Ministrum Confessiones, id est, approbatum ab Episcopo, in cuius Diocesi Confessiones excipit, vt ipsi planè declarant; & quod magis vrget, omnem præcludens exitum, est, prædictas Constitutiones, quas Innocent. XII. hic allegat, non loqui de practica in vim Bullæ Cruciatæ, sed abstrahendo ab ea, vt patet in Decreto Clement. X. vbi hæc habentur verba, de Religiosis loquendo: *Ad hæc Religiosos ab Episcopo ad Confessiones secularium in sua Diocesi audiendas, approbatus, non posse in alia Diocesi eos absque Episcopi Diocesani approbatione audire, quamvis poenitentes subditi sint eius Episcopi, à quo ipsi Religiosi iam fuerant approbati: Ergò invalidæ sunt, & irritæ Confessiones factæ absque norma Concil. Trident. iuxta declarationem Innocent. XII. & Clement. X. non obstante quocumque privilegio, vt ex verbis Innoc. XII. constat: Non obstantibus . . . Statutis, consuetudinibus, privilegiis, quoque indultis, & litteris Apostolicis eisdem ordinibus, &c.**

gò in *Ly Confessarii, tam Sæculares, quàm Regulares audire valeant*, aliqui, qui verè sint Confessarii excludendi sunt, vt in *vim Bullæ Cruciatæ* audiant confessiones, & aliqui determinantur, vt in *vim Bullæ* Confessiones excipiant: Quæro, qui sunt exclusi, qui verè Confessores sunt? Non sæculares, & Regulares approbati ab Episcopo Diocesano: nam isti includuntur in conditione: ergò approbati pro Religiosis à Regulari Prælato, siue sæculares, siue Regulares sint. Consequentia vrget, quia nulli alii dantur Confessarii delegati (de quibus loquitur Decretum) qui verè Confessarii sint.

1264 Nec valet dicere: primò, quod simplex Sacerdos est Confessor peccatorum venialium, & lethalium, quæ in aliis confessionibus absoluta sunt; & insuper in articulo mortis ab omnibus peccatis absolvere potest: Secundo, quia simplex Sacerdos verè est Confessor Religiosorum, & à quibusvis peccatis eos absolvere valet; & Sacerdos simplex nullam habet approbationem: ergò datur verus Confessor nullam habens approbationem.

1265 Contrà, & ad primùm dicitur: tum, quod Sacerdos simplex non intelligitur nomine Confessarii: cum ideò dicatur simplex, quia Confessor non est, & iurisdictione caret: tum, quia Decretum non diceret: *Confessarii, tam Sæculares, quàm Regulares*, sed *Sacerdotes, tam Sæculares, quàm Regulares*,

Ad secundum, dicendum, quod Sacerdos simplex est Confessor respectu Regularium (nisi à particularibus alicuius Religionis, Constitutionibus limitetur) quia ex iure antiquo sic habetur, in quo Tridentinum Concil. non tetigit; vnde propriè loquendo approbationem habet à iure, à quo idoneus iudicatur pro Confessionibus Religiosorum. Et in rigore loquendo Prælatus Regularis solum tribuit licentiam simplici Sacerdoti, vt suus subditus Regularis cum illo confiteatur. Et iudicari in practica iste Sacerdos idoneus debet fieri ab ipso Regulari eligente, vt Authores communiter docent; ex quo vrgetur hæc opinio probatur: nam dicere Decretum Innocentii XII. *Nisi approbati ab Episcopo Diocesano*, idem est, ac ordinare pro practica Bullæ Cruciatæ; in privilegiis pro confessionibus in vim ipsius faciendis, quod non sufficiat approbatio à iure, sed approbatio de facto data huic determinato Confessori ab Episcopo Diocesano iuxta formam Concilii Tridentini.

Quis neget, has rationes probabiliter reddere istam opinionem, quam tenet Suarez, tom. 4. disput. 28. sect. 6. num. 11. Enriquez, lib. 3. de poenitent. cap. 6. num. 4. & 6. & lib. 7. de indulgentiis, cap. 12. num. 4. vers. *Si verò*, & cap. 22. num. 5. sine; & Trullenc in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 10. num. 3. & Lopez, 1. part. instruct. cap. 26. vers. *Secundo dico*; & hanc opinionem,

tan-

tanquam veriore amplexi sunt PP. Societatis Iesu, & eam in practica observant, vt testatur Enriquez, lib. 7. de indulgent. cap. 12. numer. 5. in fine, apud Trullenc citatum.

§. V.

PROTENDITUR PROPOSITUM PRÆCEDENS.

1266 **N**onò, non damnatur, quod possit per Bullam eligi ad Confessiones Regularis, semel iam approbatus ab Ordinario Episcopo, sed postea iniuste ab ipso met Ordinario reprobatus. Ratio est: quia Regularis semel ab Episcopo approbatus non obligatur novo examini coram Episcopo, qui iam illum approbavit: nec sine causa ad confessiones pertinente, cognita, & probata, valet idem Episcopus eum reprobare, vt tenet communis sententia fundata in *Clement. Dudum, de sepult. & Extravag. supra Cathedralam, eodem titulo*; & Extravag. Pii V. *Romani Pontificis providentia*; vt videri est in Lezana, tom. 1. cap. 19. num. 9. & in Curs. Moral. tom. 4. tractat. 18. cap. 4. punct. 2. §. 5. num. 19. & in Trullenc in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 7. num. 18. Et forte hoc denotant illa verba, quæ Gregorius XIII. addit in Bulla Latina: *Et quoad Regulares semel approbati fuerint*, id est, in eadem Diocesi. Si in prima præsentatione ad examen fuerit Regularis iniuste ab Episcopo

reprobatus, non potest excipere Confessiones sæcularium per Bullam, nec absque illa, quia verè non est approbatus. Et est damnatum per Alexandrum VII. in proposito. 13. *Affirmare, quod potest.*

1267 Decimò, non damnatur, quod Regularis semel approbatus; & qui ab Episcopo successore vocatus ad novum examen, noluit se subiicere ex opinione, circa hoc probabili, possit per Bullam eligi in ea Diocesi. Quod intelligitur, dummodo non detur causa vocationis, ad Confessiones pertinente; fundatur hæc opinio in eadem Clement. quin obstat huic asserto, Extravag. Pii V. qui videtur hoc concedere DD. Episcopis; circa quod videndus est Curs. Moral. citatus, num. 86. & 87. qui pro hac opinione asserti Araujo, Villalob. Enriquez, & alios.

1268 Undecimò, non damnatur, quod Regularis, qui sine causa ad Confessiones pertinente, fuit ab Episcopo approbatus, cum limitationibus personarum, loci, aut temporis, vt pro solis viris; vel ad tale tempus, vt pro tribus annis, vel pro tali tantum oppido, possit sine limite personarum, temporis, & loci, eligi per Bullam Cruciatæ in ea Diocesi: nam datur probabilis opinio non posse D. Episcopum hos limites apponere in approbatione Regularium; dummodo in scientia eos sufficientes inveniat: nam Papa tribuit eis iurisdictionem sine his coarctation-

Sed sic est : quod privilegium de Confessoribus Regularibus obstat huic Clementis X. Decreto, ut patet, cum concedat, quod in itinere possit Regularis excipere secularium Confessiones in quacumque Dioecesi, ut supponitur: dummodò sint approbati semel ab Episcopo: ergò prædictum privilegium non valet: quia Clementi X. obstat.

1272 Ita hæc vrget obiectio, ut validissimus quis ei succumbat; & pro solamine, id, quod meo videri alicuius frontis apparet, proponam. Attendamus ergò ad motivum Clementis X. Decreti ab Innocent. XII. fulciti, & roborati: ait ergò Clemens suum excitans motivum proponens: *Innotuit nobis nonnullas dubitationes circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem eiusmodi in aliquibus Dioecesibus excitatas fuisse: ex quibus controversia, & dissensiones permulta in dies subsequi possent occasione privilegiorum, quæ per Sedem Apostolicam Religiosis Ordinibus concessa fuerunt, &c.* Sed sic est (attende nunc) quod ex privilegio pro Confessoribus Regularibus itinerantibus difficultè controversiæ, & dissensiones oriri possunt; cum ab ipsis Pontificibus concedentibus in ipso privilegio, satis, & sufficienti cautella, præventæ sint; siquidem prudentissimis præceptionibus vestitum, & armatum est, nimirum, quod non ad praxim reducatur, repugnantibus Parochis, & cum

in eo loco, in quo vagantur, non sit Episcopus, aut eius Vicarius, nec sit ad quemlibet eorum recursus facilis; quomodo ergò his præventionibus Decreto adhibitis, ex eo dissensiones, aut controversiæ orientur? Ergò si Decretum Clementis fuit motum ex prædictis inconvenientibus, ut eorum pullulantiam impediret; si nostrum privilegium, ita prudentissimè ea prævidens, præventionibus iactis munitum est; & aliàs Decreta Pontificum, quæ privilegia videntur infringere, strictè intelligenda sint, si fuerint prohibitiva: & insuper valdè vtile tale privilegium appareat; cum itinerantibus gravissimi occurrant casus, qui ex defectu Ministrorum exitum prosperum non possunt obtinere; & conscientiæ non paucæ oppressæ pluries occurrant, quæ pro suo levamine Regularem desiderant, & plus viandantem, quam manentem: consequens est, ut apparens videatur, quod prædicti Pontifices revocare non intendant relatum privilegium; utpotè non oppositum eorum menti, nimirum præcavere dissensiones, & controversias, quæ ex illorum praxi privilegiorum generari pertimescunt.

1273 Confirmatur, quia ex præmio, mens cognoscitur concedentis, vel loquentis, *cap. Quia propter, de election. legis fin. ff. de heredibus instituendis.* Et argumentum desumptum ex generalitate præmii validum est, ut probat Barbosa *in tract. loci argumen-*

torum iuris, loco 91. pagin. mihi 313. ex pluribus textibus, & Doctoribus; sed ex præmio Decreti Clementis X. constat, intentionem ipsius esse amovere occasiones dissensionum, quæ privilegium pro Confessoribus itinerantibus non fomentat, ut probavi: ergò de mente Clementis X. in suo Decreto non fuit hoc revocare privilegium: ergò nec de mente Innocent. XII. cum iste ad normam prædecessorum suorum, suam formet Constitutionem.

1274 Vnde iudico, tale privilegium non esse per hoc Innocentii XII. Decretum revocatum, & ad praxim reduci posse; cum ita proficuum saluti animarum sit, & quia tot limitationibus concessum, non oppositum menti Urbani VIII. Clementis X. & Innocentii XII. utpotè talibus præceptionibus præveniens inconvenientia, quæ ipsi vitare cupiunt; & quibus moti fuerunt declarare terminum, ad quem tantum approbatio Ordinarii, se extendat; & sic Curs. Moral. tom. 4. tractat. 18. cap. 4. num. 19. in vltima impressione, anno 1710. vbi novitè inserta est explicatio huius Decreti Innocent. XII. iudicat probabiliter, quod dictum privilegium de itinerantibus Confessariis Regularibus non est comprehensum in revocatione privilegiorum, quàm Innocentiano, Decretum ponit; vel quia præsumitur approbatio ab Episcopo illius Dioecesis, in qua Confessor iter agens, confessiones excipit; cum satis vtilis sit pro ovibus

suas, vel quia Summus Pontifex, ut eminentè continens iurisdictionem approbandi illius Episcopi, in quo fiunt confessiones, approbat illum, & illos Confessores Regulares itinerantes pro confessionibus audiendis in itinere pro quacumque Dioecesi, vbi confessiones ministrantur ab ipsis: nam eo ipso, quod expendit illud, sciens ius commune Tridentini; consequenter vult illos approbare pro ipsis Dioecesibus, supposita approbatione in vna.

1275 Vltimò, non tangit hoc Innocent. XII. Decretum, in illa opinione satis probabili, nimirum, quod Religiosi sua libertate Bullam Cruciatæ accipientes, hoc est, sine Prælati licentia, possint per illam eligere approbatum ab Ordinario, in illa tantum Dioecesi, vbi approbatus est, qui eos à communibus mortalibus, id est, non reservatis absolvat. Insuper, nec tangit in alia circa hoc opinione; etsi mihi tenuæ probabilitatis; scilicet (quod Regulares sua libertate, modo dicto Bullam recipientes, sibi que eam applicantes, possunt eligere approbatum in illa Dioecesi, qui eos à reservatis absolvat; iuxta dicta in Foro consec. tract. 1. cap. 1. §. 9. num. 88. & 89.

Omnes istæ opiniones inoffensa pede decurrunt, modo, seu moderatione in aliquibus explicata: nam ventilantur attento iure Concilii Tridentini & Bullæ Cruciatæ nihil approbationis pro Ministris Sacramenti Pœnitentiæ, ponit in eis; sed potius eam supponit. Et sic accedat

dente privilegio Bullæ, extenditur iurisdicção à Papa per illam, approbato elargita, iuxta extensionem approbationis probabilis, quam sequentes eas, probabiliter defendunt.

§. VI.

COROLLARIUM
predicatorum.

1276. **P**lures, & plusquam mediocriter docti, non rectè advertentes iustissimum huius damnationis motivum, & causam, quasi de ea conquirentes clamitant, & dicunt; quid nobis concedit Bulla Sanctæ Cruciatæ, si hunc, ut de ea iudicabatur, elargitum favorem, nunc Summus Pontifex denegat?

Ut huic non iustæ querelæ me opponam, vellim, ut mihi dicas, vel explices, quid hoc Decretum Innocent. XII. tibi ademit de gratiis concessis in Bulla Cruciatæ Sanctæ? Est ne, quod iam per illam eligere non vales Confessarium, in alia Diœcesi approbatum, non in ista, ubi eligis, qui tuam audiat confessionem de mortalibus, & iuxta omnem indigentiam tuam; quam confessionem poterat excipere ex privilegio Bullæ, non verò sine illa, & ista gratia per hoc Innocent. Decretum privatus est? Sed sic est, quod est falsum, quod Bulla Cruciatæ id concesserit; sed illam facultatem indulgit opinio quædam, quæ ut probabilis vagabatur, in cuius bona fide, plures, & tunc securè, vbi que terrarum eli-

gebant Confessarium in vna tantum Diœcesi, approbatum, ut eos à mortalibus, etiam reservatis absolveret: ergò quod ablatum est ab Innocent. XII. vel ut melius dicam, declaratum est ab eo, solum est, talem opinionem non valere, seu falsam esse, sicut & alias plures, alii Pontifices Summi damnaverunt. Et quid est opinio? Nonne dubium est quoddam positivum, hoc est, assensus vnus partis cum formidine alterius; & ex hac incertitudine oritur, quod alia contraria opinio contra eam insurgat: ergò incertum erat, & dubium, & cum formidine, quod per tuum assensum apprehendebas, nempe, quod Bulla tale privilegium concederet: ergò Innocent. XII. non abstulit privilegium à Bulla concessum, sed incertitudinem, & dubium; & hoc fecit, non ut particularis Author, sed ut Summus Pastor, Spiritu sancto directus ex prima Cathedra, ut talis in ordine ad mores declarans, quomodo errare non potest; & intimavit fidelibus suis, suo Decreto, eam opinionem esse falsam; & sic a nemine posse praticari: quia declarat, nunquam fuisse à Sancta, & Apostolica Sede concessum, per Cruciatæ Bullam, quod fideles possent per eam eligere Confessarium, in ea Diœcesi, ubi eligunt; non approbatum ab Ordinario, & Episcopo Diœcesano, etsi in alia, vel in aliis Diœcesibus approbatus sit; & ita Curs. Mor. tom. 4. tract. 18. cap. 4. punct. 2. §. 4. n. 71. Adhærens tunc opinioni, nunc damnata, probans eam

opi

opinionem, prudenter tamen, & discretè, ait: *Quia ex vna parte, ut Confessarius eligatur, solum, quod sit ab Episcopo approbatus exigitur, & ex alia (ecce prudentia, ecce discretio) non dantur iura, aut Pontificum decreta declarantia, debere esse ab Episcopo, in cuius Diœcesi audit confessiones, approbatum, & c.* Ecce iam, Author sapiens, datur ius, & Decretum declarans, quod formidabas.

1277. Igitur ante hanc declarationem opinio tantum erat, non certitudo, quæ hoc affirmabat, & opinio minus secuta, & tuta, ut potè pro libertate militans; & opinio contra aliam opinionem, quæ in re certum erat, & verum, quod affirmabat; & non à paucioribus, nec minoris authoritatis sequuta; ut videre est in Mendo in Bull. disp. 22. cap. 4. n. 61. & 65. ex quibus non deficit, qui in damnatam ita invehebat, ut improbabilem in practica iudicaverit, ante damnationem. Iste fuit Ludovic. à Cruce in exposit. Bull. Cruc. disp. 1. cap. 2. dub. 15. n. 9. & 22. teste Bullene in Bull. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 2. numer. 9. fin.

1278. Item, falsissimum est, quod Sanctæ Cruciatæ Bulla plures, & maximi ponderis, gratias non concedat, in concessa ista: audi ergò, est ne gratia in primis, quod Confessor, qui te à censuris, & peccatis non reservatis, tantum absolvere poterat; si eum per Bullam eligas, possit te absolvere à reservatis censuris, & peccatis Summo Pontifici;

sup

quæ si occulta fuerint, toties, quoties, & absque obligatione postea coram Superiori comparendi; si autem publica, semel in vita, & semel in morte per Bullam absolvi possunt. Itemque, & toties, quoties reservata aliis Superioribus, etiam Tribunali Sancto?

1279. Est ne insuper 2. gratia, & hoc sapissimè accidit, quod peccata reservata Episcopo à se, vel per Synodales Diœcesis, quæ neque à Regularibus per sua privilegia absolvi possunt, iuxta damnationem proposit. 12. per Alexand. VII. per Bullam absolvantur? Quæ maior pro Confessoribus, & pœnitentibus relevatio, & solamen? Cum sæpè absque absolutione dimitterentur confusi, & absque solatio, si non haberent per Bullam levamen istud.

Est ne 3. gratia, quod per Bullam commutari possint ab electo approbato, vota, & iuramenta, quæ nisi per Bullam, à saculari Confessario commutari nequirent?

Est ne 4. gratia, quod approbato, etiam in ea Diœcesi, ubi approbationem habet, qui sæpè caret iurisdictione, eam illi tribuatur per Bullam, electo per illam? nam ut pluries dixi, etsi Bulla approbationem non tribuat, dat tamen iurisdictionem in pœnitentem, qui approbatum eligit, ut eum absolvat. Et tam cumulata est ista gratia, ut approbatio, etiam si solum probabilis, quæ quasi inutilis esset, accedente iurisdictione per Bullam à

Pa-